

sonlatos hófutballistát gyúrt. Tököliék pedig, miután az őket fedező hátvédek száma a szó szoros értelmében megkettőződött, sokkal nehezebben tudtak labdához jutni-, elkedvetlenedtek, és felhagytak a támadásokkal.

Tekintve, hogy a trükkre ugyan napfény derült, ám a szabálykönyv egy ilyen esetre semmiféle rendelkezést nem tartalmazott, az ellenőrök és a szövetség is szemet hunyt az eset felett. Sőt a paksiak se tettek panaszt sem a hóhátvédek, sem az elmaradt gólok, helyzetek miatt. A szívélyes, jó viszonyt megtartva mindössze egyetlen, kissé rejtélyes levélváltás történt a két klubvezetés között, s a paksiak abban se a csalást emlegették, hanem egy híres, és futballkörökben kedvelt mondatot idéztek: „Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens része, a szárazföld egy darabja; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a síp-szó: érted szól.”

Élet és Irodalom, 2011. december 2.

Bárdos László

AZ ÉBREDÉS RÍTUSA

A körmöket tenyérbe vájva
 – mint amikor másik fájdalomra figyelne –
 felküzd magát a magasba. Immár hozzászokott,
 hogy ilyenkor sejtse meg: amiben evickél vagy megmerül,
 az *álm*; most épp a különösmód
 tar, nyújtott koponya (nemes fáraófej),
 aki történetesen az anyja,
 és nagyban fejteget, magyarul. Szózata,
 ha idegenül cseng is egy emlék
 szájából, törvényerejű
 valódiságot szab ki a hallgatóra;
 ám közben vibrálni kezd, meginog,
 kétség fér hozzá, ő pedig már
 nem tűri tovább: próbára kell tennie.
 Tehát ez enyhe döféssel előidézi,
 hogy önnön talpa megemelkedjék, s az egész test
 a levegőben vízszintesbe dőljön,
 és ilyképp, szó szerint, szabályosan
 lebegjen egy kurta percig, ébredésért
 manőverezve. És a vége
 megint csak ugyanaz:
 a légkör lefelé gomolygó nehezeke,
 az ágy hozzátvetőleges vízszintese,
 amint eldob, kihány,
 amint fel- és leszögez.

Vigilia, 2011/11.